

دفاع طلبی انقلابی و معنای طبقاتی آن

۱- دفاع طلبی انقلابی را باید بزرگ ترین و روشن ترین تجلی آن موج خرده بورژوازی دانست که «تقریباً همه چیز» را در خود غرق کرده است. همین دفاع طلبی است که بدترین دشمن پیشرفت جنبش و موفقیت انقلاب روس می باشد.

هر کس بدان گرفتار شد و نتوانست خود را خلاص کند، برای انقلاب حکم مرده را خواهد داشت. ولی توده ها طور دیگری بدان گرفتار می شوند تا رهبران شان و طور دیگر، یعنی با سیر تکاملی دیگر و شیوه دیگری نیز خود را از آن خلاص می نمایند.

دفاع طلبی انقلابی از طرفی ثمره ی فریب توده های متوسط بورژوازی و ثمره ی عدم آگاهی توأم با زود باوری دهقانان و بخشی از کارگران و از طرف دیگر- معبر منافع و نظریات صاحبکار کوچک است که تا درجه ی معینی در امر الحاق اراضی و عوائد بانگی ذینفع است و سنن تراریسم را که با جلادی نسبت به ملل دیگر، ولیکاروس ها را فاسد می کرد، مانند «مقدمات» خود حفظ و حراست می نماید.

بورژوازی غرور شایسته ای را که انقلاب به وجود آورده ملعبه خویش قرار داده مردم را فریب می دهد و قضیه را چنین جلوه گر می سازد که گویی در نتیجه طی این مرحله انقلاب و تعویض سلطنت تزاری با شبه جمهوری گوجگف و میلیوکف، جنبه ی اجتماعی و سیاسی جنگ نیز برای روسیه تغییر کرده است. مردم هم موقتاً-

این موضوع را باور کرده اند و این تا درجه مهمی در نتیجه وجود خرافات قدیمی است که آن ها را وادار می سازد در روسیه به هر ملت دیگری به جز ملت ولیکاروس به مثابه چیزی شبیه به ملک طلق یا تیول ولیکاروس ها بنگرند. تأثیر عمل رذیلانه ی تزاریسیم در مورد فاسد ساختن ولیکاروس ها و خودادن آن ها به این که سایر ملت ها را از خود پست تر شمرده و «به حق» متعلق به ولیکاروس ها بدانند، نمی توانست دفعتاً زائل گردد.

ما باید بتوانیم این مطلب را به توده ها توضیح دهیم که شاخص جنبه اجتماعی و سیاسی جنگ «حسن نیت» افراد و دستجات و حتا توده های مردم نبوده، بلکه وضع طبقه ایست که جنگ می راند، سیاست این طبقه است که جنگ ادامه ی آن می باشد، ارتباطات سرمایه است که نیروی اقتصادی حکم فرمای جامعه معاصر می باشد و بالاخره جنبه ی امپریالیستی سرمایه بین المللی و تابعیت مالی و بانکی و دیپلوماتیک روسیه از انگلستان و فرانسه و غیره است. توضیح این نکته که از روی لیاقت و به شکل قابل فهم برای توده ها کار آسانی نبوده و انجام آن بدون ارتکاب اشتباه از عهده ی هیچ یک از ما دفعتاً ساخته نیست.

ولی جهت و یا به عبارت صحیح تر مضمون کار ترویجی ما باید این و فقط همین باشد. کوچک ترین گذشت نسبت به دفاع طلبی انقلابی خیانت به سوسیالیسم و امتناع کامل از انترناسیونالیسم است، اعم از این که این عمل با هرگونه عبارات زیبا و یا ملاحظات «عملی» توجیه گردد.

شعار «مرده باد جنگ» البته صحیح است ولی این شعار خود ویژگی و وظائف زمان و لزوم طور دیگر برخورد نمودن با توده ی وسیع را در نظر نمی گیرد. این شعار به عقیده ی من شبیه به شعار «مرده باد تزار» است که مبلغ ناشی «روزگار گذشته» صاف و ساده با آن به ده می رفت. و کتک کافی نوش جان می نمود. هواداران توده ای دفاع طلبی انقلابی افراد پاک نیتی هستند، نه از جنبه ی شخصی بلکه از جنبه ی طبقاتی، بدین معنی که آن ها به طبقاتی تعلق دارند (کارگران و

دهقانان تهیدست) که واقعاً از الحاق طلبی و اختناق ملت های بیگانه چیزی عایدشان نمی شود. این ها آن بورژواها و آقایان «روشنفکران» نیستند که خیلی خوب می دانند تا سیادت سرمایه نفی نشده نمی توان از الحاق طلبی دست کشید و بدون دغدغه خاطر توده ها را با الفاظ زیبا، وعده های بی حساب و نویدهای بی شمار فریب می دهند.

هواداران توده ای دفاع طلبی انقلابی به قضیه با نظری ساده و عامیانه می نگرند: «من خواهان الحاق اراضی دیگران نیستم، آلمانی به جان من «افتاده است»، پس من از یک امر حق دفاع می کنم نه از فلان یا بهمان منافع امپریالیستی». برای چنین شخصی باید توضیح داد و باز هم توضیح داد که این جا مطلب بر سر تمایلات شخصی او نیست بلکه بر سر مناسبات و شرایط توده ای، طبقاتی و سیاسی و ارتباط جنگ با منافع سرمایه و شبکه ی بین المللی بانگ ها و غیره است. فقط یک چنین مبارزه ای علیه دفاع طلبی- مبارزه جدی است و موفقیتی را وعده می دهد که اگر خیلی سریع هم نباشد مسلم و پایدار خواهد بود.

منتخب آثار لنین صفحه ۵۸

بازنویس: یاشار آذری

آدرس انترنتی کتابخانه: <http://www.javaan.net/nashr.htm>

آدرس پستی: BM IWSN, London WC1N ۳XX, UK

ایمیل: yasharazarri@yahoo.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

تاریخ بازنویسی: ۱۳۸۴